

тъ си, харесвамъ носа си, защото съмъ Божест-
венъ. Всъки самъ себе си тръбва да харесва. А
сега вие се погледнете и казвате: не се харес-
вамъ. Не, ти ще измѣнишъ условията на живота
си, ще бѫдешъ доблестенъ поне като гължба. Прѣзъ
хилядитъ години, прѣзъ които е миналъ той, и
при добритъ, и при лошиятъ условиѣ на живота си,
не ялъ месо. Колкото пѫти и да сѫ го учили
да яде месо, той все казвалъ; не, азъ имамъ убѣжд-
дения! Така и ние тръбва да казваме: азъ имамъ
убѣждения, служа на Бога на Любовъта, на Мѫдростъта,
на Истината, на Правдата, на Добродѣтельта,
не искамъ да ямъ месо. Ще бѫда гължбъ,
нѣма да върша прѣстъжиления. Ама ще ви колятъ
хората! Нима не колятъ орлите? Ама вълкъ тръб-
ва да бѫдешъ! Нима вълците не ги убиватъ? Ни-
ма вълците не умиратъ? Ама мечка тръбва да бѫ-
дешъ! Нима мечките не умиратъ? Ама силенъ като
лъвъ тръбва да бѫдешъ? Нима лъвътъ не умира? Оставете тази площадна философия! Ако тръбва
да бѫдешъ лъвъ, бѫди, но лъвъ на Любовъта,
лъвъ на Мѫдростъта, лъвъ на Истината, лъвъ на
Правдата, лъвъ на Добродѣтельта. Такива велики
лъвове тръбва да има! Такива лъвове тръбва да
бѫдете всички!

И ако тръбва да бѫдете орли, бѫдете орли
на Любовъта, орли на Мѫдростъта, орли на Исти-
ната, орли на Правдата, орли на Добродѣтельта.
Това значи да се кръстите отъ Духъ Свети, да
се кръстите въ Истината. Такива лъвове азъ бихъ
желалъ да бѫдете! Не отъ онѣзи лъвове, които
прѣскачатъ въ кошаритъ вътре! Не отъ онѣзи
орли, които слизатъ отъ небеснитъ височини въ